

Arrest

nr. 219 445 van 4 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DUCHEZ *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 20 maart 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 28 maart 2018 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 9 augustus 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(..)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiit van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u geboren bent in de wijk Al-Adhamiya en achtereenvolgens woonde in de wijken Qur en Al-Qahira. U heeft technische oogkunde/optische technologie gestudeerd aan de Dijlah-universiteit in Bagdad en studeerde in 2014 af. Uw ouders, A.(...) S.(...) K.(...) I.(...) (CG (...) en OV (...)) en A.(...) S.(...) F.(...) H.(...) (CG (...) en OV (...)), verblijven reeds sinds 2015 in België. Hen werd in juni 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw broers en zussen verblijven eveneens in België, zij waren in 2015 als minderjarigen met uw ouders meegekomen. Uw broer A.(...) was echter reeds op 17 oktober 2006 overleden als gevolg van een terroristische aanslag.

Op 21 augustus 2014 huwde u met H.(...) A.(...) K.(...) A.(...)-K.(...). Uw echtgenoot woonde en werkte in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) en na uw huwelijk, op 3 oktober 2014, verhuisde u zelf ook naar de VAE. In de VAE werkte u enkele maanden als opticien. In de VAE bleek echter dat uw echtgenoot ook relaties met andere vrouwen had, hij een alcoholist en gewelddadig was. Ook wou hij dat u uw werk zou neerleggen en met hem mee in Diyala, Centraal-Irak, zou gaan wonen, hetgeen u weigerde. Hierdoor hadden jullie meermaals problemen. Op 27 februari 2016 stelde uw echtgenoot voor om op vakantie te gaan naar Turkije. U had al uw documenten, geld en sieraden in de VAE achtergelaten en was met hem meegegaan naar Turkije. In Turkije besloot uw echtgenoot echter terug te keren naar de VAE en u ter plaatse achter te laten. Aangezien uw echtgenoot uw verblijfsstatus meegenomen had en u niet over voldoende geld beschikte, kon u niet naar de VAE terugkeren om uw spullen op te halen. U bleef vervolgens bij verwanten van uw vader in Istanbul en op 10 juli 2016 keerde u terug naar Bagdad. In Bagdad verbleef u tot 20 november 2017 bij verwanten van uw moeder in de wijk Al-Ghazaliya.

Uw echtgenoot had al eerder mondeling uitgesproken dat hij van u wou scheiden, maar wou zelf hierdoor geen geld verliezen. Na uw terugkeer naar Irak in juli 2016 besloot u op eigen initiatief van uw echtgenoot te scheiden en gaf u een advocaat de machtiging om een echtscheidingsprocedure op te starten voor de rechtbank. Op 22 oktober 2016 sprak de rechtbank van Rusafa zich uiteindelijk over de beëindiging van uw huwelijk uit. De rechtbank oordeelde in uw voordeel, waarbij u al uw rechten kon behouden en u de bruidsschat van 40 miljoen Iraakse dinar zou krijgen. Dit geld diende door uw echtgenoot betaald te worden. Na uw terugkeer naar Irak zou uw echtgenoot eveneens zijn teruggekeerd naar Irak, meer specifiek naar het dorp Al-Qesereen. U had de echtscheidingsprocedure opgestart zonder medeweten van uw echtgenoot en in november 2016, na de uitspraak van de rechtbank, belde hij u een eerste keer op. Tijdens dit gesprek begon hij u te bedreigen en zei hij dat u vogelvrij verklaard werd en hij zich aangesloten had bij de militie 'Asaib Ahl al-Haqq'. Eind januari 2017 belde hij u een tweede keer op, ditmaal zij hij dat ze u aan het zoeken waren en hij u zou vermoorden als hij u zou vinden. U was geschrokken van zijn woorden en besloot hierna uw contactgegevens te vernietigen, zodat hij u niet opnieuw kon bereiken. Na zijn dreigementen zou uw ex-man in 2017 ook aan uw stam en verwanten zijn gaan vragen om de zaak in te trekken in zijn voordeel, hetgeen de stam steunde aangezien hij tot Asaib Ahl al-Haqq behoorde en u geen macht had. Ook misbruikte uw ex het gegeven dat uw vader in het verleden met de Amerikanen had samengewerkt. Na zijn dreigementen zou uw ex-man via de milities van Asaib in Bagdad op zoek zijn gegaan naar u, onder andere bij uw oom en tante langs moederskant, maar wisten ze u niet te vinden. U bleef in Irak om geld te verzamelen en op 20 november 2017 verliet u Irak en reisde u met het vliegtuig, en met uw eigen paspoort, naar Turkije. U verbleef tot 18 maart 2018 in Turkije en reisde vervolgens via onbekende landen verder naar België. U kwam op 20 maart 2018 aan in België en diende hier op 28 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw diploma's, huwelijksakte en echtscheidingsakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens dient er na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst lijkt de timing van uw vertrek uit Irak hoogst bevreemdend te zijn. Hoewel u zelf aanhaalde dat u omwille van de echtscheidingsprocedure die u opgestart had en de hierop volgende uitspraak van de rechtbank in november 2016 een eerste keer bedreigd werd door uw ex-man en hij u eind januari 2017 een tweede en laatste keer bedreigde (CGVS, p. 12-13), heeft u Irak pas op 20 november 2017 verlaten

en bleef u gedurende deze periode gewoon bij een familielid in Bagdad wonen (CGVS, p. 7, 9 en 15). Ondanks de door u aangehaalde gebeurtenissen en de door u voorgehouden vrees lijkt uw vertrek uit Irak allesbehalve dringend te zijn geweest. Wanneer u gevraagd wordt waarom u gewacht heeft tot 20 november 2017, een jaar na de eerste bedreiging en tien maanden na de laatste bedreiging, antwoordt u dat u geld moest verzamelen om te kunnen reizen. Aangezien u hierbij aangeeft dat uw reis van Irak naar Turkije op kosten van uw verwanten was en u hiernaast nog 8.500€ nodig had om van Turkije naar België te reizen (CGVS, p. 16), toont u zelf aan dat uw verklaring over uw laattijdige vlucht uit Irak geen steek houdt. Zoals uit uw verklaringen blijkt had u immers gewoon direct naar Turkije kunnen vluchten en was het verzamelen van die 8.500€ helemaal niet noodzakelijk om Irak te kunnen ontvluchten. Dat u desalniettemin doelbewust wachtte tot 20 november 2017 om Irak te verlaten relativeert in ernstige mate de door u voorgehouden vrees en doet tevens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Voorts hoorde u persoonlijk niets meer van uw ex-man en Asaib Ahl al-Haqq na de tweede telefonische bedreiging van eind januari 2017. Hoewel u beweert dat u zich na de bedreigingen van uw ex-man op een schuilplaats bevond en uw belagers u daar niet konden vinden (CGVS, p. 14-15), verbleef u na de bedreigingen door uw ex-man gewoon op hetzelfde adres wonen waar u reeds woonde vanaf uw terugkeer naar Irak in juli 2016, met name bij de nicht van uw moeder in de wijk Al-Ghazaliya (CGVS, p. 7 en 15). Dat u na de bedreigingen gewoon op hetzelfde adres in Bagdad bleef wonen waar u zich reeds enkele maanden eerder gevestigd had, nota bene bij verwanten en vanwaar u uw publiek leven leidde, kan bezwaarlijk gezien worden als een schuilplaats. Dat een dermate machtige militie als Asaib Ahl al-Haqq u in dat opzicht gedurende een periode van een jaar niet zou weten vinden op dat adres is dan ook weinig waarschijnlijk. Het dient geen betoog dat indien uw ex-man en Asaib Ahl al-Haqq u daadwerkelijk viseerden en u iets zouden hebben willen aandoen, zij hier na het laatste dreigement nog meer dan tien maanden de gelegenheid toe hadden gehad. Hoewel u beweert dat uw stam en oom en tante wel over u werden aangesproken, heeft u zelf niets concreet meegemaakt na het laatste telefonische dreigement van januari 2017 (CGVS, p. 14-16). Het is op zijn minst merkwaardig dat er, in de door u geschetste context waarin u aangeeft dat uw ex-man en Asaib Ahl al-Haqq het op u hadden gemunt, verder niets concreet ten aanzien van u persoonlijk zou zijn gebeurd en er nooit enig gevolg zou zijn gegeven aan de verschillende dreigementen die tegen u zouden zijn geuit. Dat er zich gedurende een periode van tien maanden niets concreets heeft voorgedaan relativeert in ernstige mate uw vrees en doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaansluiting.

Hoewel u beweert dat uw ex-man zich na zijn terugkeer naar Irak heeft aangesloten bij de militie Asaib Ahl al-Haqq, blijkt dit bovendien weinig meer dan een loze bewering van uwentwege te zijn. U kan immers op geen enkel moment het lidmaatschap van uw ex-man bij Asaib Ahl al-Haqq verduidelijken, zo weet u noch wanneer hij zich zou hebben aangesloten noch wat voor functie hij zou hebben. U slaagt er op geen enkele manier in om uw bewering dat uw ex-man zich aangesloten heeft bij Asaib Ahl al-Haqq verder te staven (CGVS, p. 12-14). Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de activiteiten van uw ex-man en u zich, na de bedreigingen die u van hem gekregen zou hebben, minstens zou hebben proberen informeren over zijn activiteiten en profiel binnen Asaib Ahl al-Haqq. Uw gebrekkige verklaringen over het lidmaatschap van uw ex-man bij Asaib Ahl al-Haqq ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verhaal.

Hiernaast hoorden u en uw familie sinds uw vertrek uit Irak niets meer van uw ex-man en de groepering waartoe hij zou behoren, met name Asaib Ahl al-Haqq (CGVS, p. 17). Nochtans moet het voor uw ex-man en een groepering zoals Asaib Ahl al-Haqq niet moeilijk zijn te achterhalen wie uw verwanten zijn en waar zij verblijven. Dat zij ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer ondernomen hebben om u terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en doet tevens twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Overigens doen ook de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, na uw vertrek uit Irak verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo heeft u sinds uw vertrek uit Irak op geen enkel moment navraag gedaan over eventuele bedreigingen of ontwikkelingen (CGVS, p. 17). Het gebrek aan initiatief dat u heeft gesteld wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen situatie en deze van uw achtergebleven familieleden, én relativeert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van een verzoeker kan immers verwacht worden dat zij moeite onderneemt om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleiding vormen van haar vertrek én dat zij zich informeert over de evolutie van deze problemen. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen, doet verder afbreuk aan de oprechtheid van uw ingeroepen vrees.

Tot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgelegde documenten. Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u geen enkel document voorlegt dat als bewijs kan dienen voor de door u ingeroepen asielmotieven en incidenten. De door u voorgelegde diploma's tonen enkel uw studies aan, een element dat momenteel niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de huwelijks- en echtscheidingsakte die u voorlegt dient te worden benadrukt dat deze hoogstens uw huwelijk en echtscheiding kunnen

aantonen, maar deze geenszins een bewijs vormen voor de door u aangehaalde problemen met uw ex-man en met Asaib Ahl al-Haq. Hieraan dient nog toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde van dergelijke documenten is hoe dan ook zeer gering.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS te concluderen dat er onvoldoende geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 26 maart 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn.. De sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen:

minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in de eerste maanden van 2018 aan.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Iraakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van

een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Dat uw ouders, A.(...) S.(...) K.(...) I.(...) (CG (...) en OV (...)) en A.(...) S.(...) F.(...) H.(...) (CG (...) en OV (...)), hier in juni 2016 de vluchtelingenstatus toegekend werd doet niets af aan bovenstaande appreciatie. Er dient immers nog steeds een individuele beoordeling gemaakt te worden ten aanzien van uw asielmotieven, die verschillen van de asielmotieven van uw ouders. Volgens deze individuele beoordeling, die hierboven beargumenteerd werd, komt u niet in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut en evenmin voor het statuut van subsidiaire bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op eigen mérites beoordeeld.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig "middele" voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Betreffende het bevreemdende karakter van de timing van haar vertrek uit Irak benadrukt verzoekster opnieuw dat zij in Irak diende te blijven omdat zij afhankelijk was van haar verwanten die beloofd hadden haar financieel bij te staan en haar reis te bekostigen. Verzoeker citeert een passage uit het gehoorverslag op basis waarvan zij stelt dat niet zonder meer kan worden besloten dat verzoekster direct naar Turkije had kunnen vluchten.

Aangaande de vaststelling dat er gedurende een periode van 10 maanden geen concreet gevolg werd gegeven aan de bedreigingen hoewel verzoekster op hetzelfde adres bleef wonen in al Ghazaliya waar zij ook bij haar terugkeer naar Irak in juli 2016 verbleef, merkt zij op basis van haar verklaringen op dat zij met betrekking tot haar schuilplaats nooit gewag had gemaakt van de wijk 'al Ghazliya'. Volgens verzoekster gaat de commissaris-generaal er ten onrechte van uit dat B., de nicht van haar moeder, dezelfde persoon betreft dan de verwanten van haar moeder waar zij zich in 2016 zou hebben verbleven.

Wat het lidmaatschap van verzoeksters ex-echtgenoot van Asaeb Ahl al Haq betreft (hierna: AAH), brengt zij in herinnering dat zij geen contact meer met hem had, hetgeen haar gebrekkige kennis verklaart over het moment waarop hij zich aansloot bij AAH en zijn positie binnen deze groepering. Op basis van een aantal uittreksels uit het gehoor meent verzoekster dat zij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen betreffende de toetreding van haar man tot AAH. Volgens verzoekster dient zij op dit punt het voordeel van de twijfel te genieten.

Naar aanleiding van de vaststelling dat de militieleden geen verdere pogingen hebben ondernomen om verzoekster terug te vinden, merkt zij op dat haar ouders, broers en zussen allen in België verblijven en dat AAH wel degelijk op zoek ging bij haar oom en tante langs moederszijde. Vervolgens stelt verzoekster dat het perfect mogelijk is dat er verscheidene vruchteloze pogingen werden ondernomen zonder dat zij daarvan op de hoogte is.

In een volgend middelonderdeel verwijst verzoekster naar het voordeel van de twijfel, zoals bevestigd door het UNHCR en in de rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Specifiek betreffende de vluchtelingenstatus is verzoekster van oordeel dat zij verschillende vervolgingsgronden heeft aangehaald, met name de wraak van haar ex-man, de bedreigingen door AAH omwille van haar ex-man en omwille van het werk van haar vader en haar hoedanigheid van alleenstaande vrouw in de Iraakse samenleving, meer bepaald in Bagdad. Naar het oordeel van verzoekster werden deze verschillende vervolgingsgronden onvoldoende geanalyseerd. Volgens verzoekster werd niet nader ingegaan op de positie van de vrouw in de Iraakse samenleving, terwijl verscheidene objectieve bronnen bevestigen dat alleenstaande vrouwen in Irak in zeer precare omstandigheden dienen te overleven, waarbij zij de UNHCR *Eligibility Guidelines* aanhaalt van 2012, een ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2015 en rapporten van Asylas van 2015 en 2016. Voorts haalt verzoekster de specifieke situatie aan van vrouwen die alleenstaand zijn als gevolg van een echtscheiding.

Daarenboven wijst verzoekster op haar profiel als hoogopgeleide vrouw aangezien zij optische technieken heeft gestudeerd. Zij stelt dat uit de UNHCR *Position on Returns to Iraq* van 2016 blijkt dat hoogopgeleide vrouwen voor IS een doelwit zijn.

Tevens oppert verzoekster dat onvoldoende rekening werd gehouden met het risico in hoofde van verzoekster omwille van het werk van haar vader. Aangezien haar vader voor de Amerikanen heeft gewerkt, hetgeen zij tijdens haar gehoor had verklaard, loopt zij als naast familielid wel degelijk een risico, zo stelt verzoekster op basis van informatie van Asylas.

Verzoekster besluit dat er sprake is van een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen en dat zij wel degelijk vervolging te vrezen heeft.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, is verzoekster van oordeel dat zij bij een terugkeer naar Irak onderworpen zou worden aan een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de beslissing te vernietigen.

2.2. Nieuwe elementen

Middels een aanvullende nota van 10 december 2018 maakt verzoekster een nieuw stuk over, met name een ongedateerde dreigbrief van AAH met vertaling (Aanvullende nota, bijlage 1).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt vooreerst vastgesteld dat er in hoofde van verzoekster geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens wordt door de commissaris-generaal vastgesteld dat de timing van het vertrek van verzoekster uit Irak bevreemdend is. Hoewel verzoekster verklaarde dat zij in november 2016 en in januari 2017 door haar ex-echtgenoot werd bedreigd, verliet zij slechts op 20 november 2017 haar land van herkomst waaruit volgens de commissaris-generaal blijkt dat het vertrek niet dringend was. Bovendien leidt de commissaris-generaal uit de verklaringen van verzoekster af dat zij direct naar Turkije had kunnen vluchten, maar doelbewust wachtte tot 20 november 2017.

Daarnaast wordt in de beslissing opgemerkt dat verzoekster niets meer van haar ex-man had vernomen na de tweede telefonische bedreiging van eind januari 2017 en dat zij, hoewel zij beweerde zich schuil te houden, gewoon op hetzelfde adres in al Ghazaliya bleef wonen waar zij sedert haar terugkeer naar Irak in 2016 verbleef. De commissaris-generaal acht het merkwaardig dat er nooit enig gevolg zou zijn gegeven aan de dreigementen hoewel verzoekster aangaf dat haar ex-man en AAH het op haar hadden gemunt.

In de bestreden beslissing wordt ook gewezen op het gebrek aan enig bewijs van het lidmaatschap van haar ex-man bij AAH en de onwetendheid van verzoekster over het moment waarop hij zich aansloot op zijn functie. Tevens stipt de commissaris-generaal aan dat verzoekster en haar familie geen nieuws van haar ex-man of van AAH vernomen heeft sinds haar vertrek uit Irak. Verzoekster heeft blijkbaar ook geen initiatief getoond om hierover navraag te doen.

Betreffende de door verzoekster neergelegde stukken wordt in de beslissing overwogen dat deze documenten geen bewijs vormen van de asielmotieven. Verzoeksters studies en haar huwelijk/echtscheiding worden niet betwist.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing gesteld dat de veiligheidssituatie in Bagdad dient te worden geëvalueerd waarbij op basis van de beschikbare landeninformatie wordt geconcludeerd dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. In de bestreden beslissing wordt ook gesteld dat verzoekster geen 'persoonlijke omstandigheden' heeft aangetoond die in haren hoofde een verhoogd risico op ernstige schade zou opleveren in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet.

2.5.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.4. Verzoekster voert in haar middel onder andere de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag. In artikel 48/3, §1, van de vreemdelingenwet wordt bepaald dat *"(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967"*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster verklaarde te vrezen gedood te worden door AAH. Verzoekster kende echtelijke problemen met haar echtgenoot die zich na een verblijf in de VAE

aansloot bij AAH en haar bedreigde (AD, stuk 11, Vragenlijst CGVS, 15 juni 2018, vragen 4 en 5). Verzoekster stelde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat zij op 22 oktober 2016 van haar echtgenoot gescheiden is omdat hij overspelig, alcoholist en gewelddadig was (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 juli 2018, p. 5). Haar echtgenoot zou haar in november 2016 en eind januari 2017 telefonisch met de dood bedreigd hebben (*Ibid.*, p. 12-13), maar sedertdien heeft zij niets meer van hem vernomen (*Ibid.*, p. 14). Verzoekster ontkende dat er in de periode van 10 à 11 maanden tussen het laatste dreigement en haar vertrek uit Irak vanop de luchthaven in Bagdad op 20 november 2017 (*Ibid.*, p. 9) nog iets was gebeurd (*Ibid.*, p. 15).

2.5.6. De Raad stipt aan dat verzoekster geen enkel begin van bewijs had geleverd van het lidmaatschap van haar echtgenoot bij AAH. Middels haar aanvullende nota van 10 december 2018 legt verzoekster een ongedateerde dreigbrief neer (de vertaling dateert van 4 december 2018) (Aanvullende nota, bijlage 1) waarin namens AAH doodsbedreigingen worden geuit aan haar adres. De Raad merkt op dat het merkwaardig is dat verzoekster enkel melding maakte van telefonische bedreigingen, terwijl er eind 2018, meer dan een jaar na haar vertrek uit haar land van herkomst, plots een dreigbrief opduikt vanwege AAH, waarin haar belager nog steeds als haar echtgenoot wordt omschreven. Bijgevolg dateert de dreigbrief wellicht van vóór haar echtscheiding en is het bevreemdend dat hij nu pas opduikt. Bovendien is het vreemd dat verzoekster geen details kan verstrekken over de toetreding tot AAH en de positie binnen AAH van haar ex-echtgenoot indien hij reeds tijdens hun huwelijk aangesloten was. Verzoekster zet ook niet uiteen hoe zij in het bezit is geraakt van deze dreigbrief. Ten overvloede wijst de Raad op de landeninformatie die door de verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat in Irak nagenoeg alle documenten worden nagemaakt (AD, stuk 15, Landeninformatie, 'COI Focus Irak, Corruptie en documentfraude', p. 8). Bijgevolg is deze dreigbrief niet van aard om de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

2.5.7. Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk dat haar familie in al Ghazaliya de kosten had gedragen van haar reis van Irak naar Turkije (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 juli 2018, p. 16), zodat het onduidelijk is waarom zij verklaarde dat zij eerst een bedrag van 8500 euro diende te verzamelen alvorens zij haar land van herkomst zou kunnen verlaten. Een en ander leidt tot de conclusie dat haar vertrek in november 2017 eerder was ingegeven door praktische overwegingen, dan door de eerdere bedreigingen vanwege haar ex-echtgenoot. Verzoekster kan niet worden bijgetreden waar zij de commissaris-generaal verwijt ongeoorloofde gevolgtrekkingen te maken uit haar verklaringen.

2.5.8. De vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dient 'gegrond' te zijn. De vrees moet immers niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (*cf.* RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). Het laatste dreigement zou dateren van januari 2017 en verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar ex-echtgenoot op de hoogte is van haar vertrek uit haar land van herkomst. Volgens haar verklaringen is er niets meer gebeurd met haar verwanten in Irak en zij heeft zelfs geen idee of haar ex-man haar op heden nog zou viseren (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 juli 2018, p. 17). Daargelaten de vraag of er geloof kan worden gehecht aan de toetreding van verzoeksters ex-echtgenoot tot AAH en aan de bedreigingen die zij van hem zou hebben ontvangen, blijkt uit voorgaande vaststellingen dat de vrees van verzoekster niet langer actueel is.

2.5.9. Uit de gegevens die verzoekster heeft opgegeven blijkt dat zij tussen 10 juli 2016 en haar vertrek op 20 november 2017 slechts op 1 adres heeft verbleven in de al Ghazaliya-wijk in Bagdad (AD, stuk 12, Verklaring DVZ, 15 juni 2018, Persoonsgegevens). Indien verzoekster zich in die periode (ook) op een ander adres, bij een nicht van haar moeder, zou hebben schuilgehouden, zoals zij in haar middel poneert, kan niet worden ingezien waarom zij dit niet zou hebben vermeld. Verzoekster tracht in haar middel te laten uitschijnen dat zij op elders in de al Ghazaliya-wijk ondergedoken zou hebben geleefd, maar deze nieuwe wending aan haar relaas wordt niet ondersteund door de gegevens van het administratief dossier.

2.5.10. Waar verzoekster haar vrees koppelt aan haar profiel van alleenstaande, hoogopgeleide vrouw, dient te worden opgemerkt dat verzoekster onvoldoende aannemelijk maakt dat zij ingevolge haar echtscheiding een alleenstaande vrouw is die geen beroep zou kunnen doen op een familiaal netwerk. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt althans dat zij bij haar terugkeer naar Bagdad in 2016 bij verwanten van haar moeder kon verblijven (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 juli 2018, p. 7) die haar ook financieel ondersteunden (*Ibid.*, p. 16). Verzoekster heeft niet aannemelijk

gemaakt dat zij een profiel heeft waardoor zij een bijzonder risico zou lopen om slachtoffer te worden van geweld tegen vrouwen, zoals verzoekster beschrijft op basis van het rapport van Asylos dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlage 2). Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad vast dat verzoekster zelf tijdens haar gehoor nooit een concrete vrees of risico bij terugkeer naar Irak had aangebracht omwille van haar profiel van 'alleenstaande' gescheiden vrouw.

2.5.11. Uit verzoeksters relaas kan geenszins worden opgemaakt dat zij een vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade zou lopen omwille van de tewerkstelling van haar vader. Uit de informatie die verzoekster aan haar verzoekschrift toevoegt, blijkt evenwel dat individuen die rechtstreeks of onrechtstreeks met de Amerikaanse overheid hebben samengewerkt een bepaald risico kunnen lopen, net als hun familieleden (Verzoekschrift, bijlage 3). Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen had verzoekster uitdrukkelijk ontkend dat zij, behoudens de door haar geschetste, doch ongeloofwaardig bevonden problemen met haar ex-echtgenoot, ooit problemen kende omwille van haar vader (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 juli 2018, p. 14-15). Het gegeven dat haar ouders en overige gezinsleden de vluchtelingenstatus genieten in België, betekent niet automatisch dat aan verzoekster, die als meerderjarige dochter gedurende meerdere jaren gescheiden van haar gezin heeft geleefd, ook internationale bescherming dient te worden verleend. Verzoekster maakt trouwens geenszins aannemelijk dat haar overige gezinsleden als vluchteling werden erkend omwille van de tewerkstelling van haar vader.

2.5.12. Door toedoen van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en het gebrek aan actueel karakter van de bedreigingen omwille van haar echtscheiding, komt verzoekster niet in aanmerking voor de erkenning als vluchteling. Bijgevolg kan zij zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet. In het door verzoekster geschonden geachte artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet wordt "*ernstige schade*" als volgt omschreven:

"Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

2.5.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM merkt de Raad in de eerste plaats op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Bovendien dringt zich de vaststelling op dat het door verzoekster geschonden geachte artikel 3 van het EVRM inhoudelijk nagenoeg identiek is aan artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, <http://curia.europa.eu>).

2.5.14. Verzoekster brengt in haar middel niets in tegen de beoordeling door de commissaris-generaal van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. Op grond van de beschikbare landeninformatie (AD, stuk 15, Landeninformatie, "*COI Focus Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*", 26 maart 2018) is de commissaris-generaal van oordeel dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon, zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft evenmin 'persoonlijke omstandigheden' aannemelijk gemaakt die wijzen op een verhoogd risico in het kader van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld.

2.5.15. In uiterst ondergeschikte orde vordert verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing. Aangezien er geen essentiële elementen ontbreken en er geen substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing kleeft in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de vreemdelingenwet, lijkt er geen reden voorhanden te zijn om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.5.16. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag, noch van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster heeft evenmin een schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3, 48/4 en/of 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of niet voldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN